

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 208.

Tiende Session.

51de Møde.

Torsdagen den 9de Decbr. 1858.

(Fortsat.)

J. N. Hansen (fortsat): Da dette nu er Tilfældet, har man allerede troet her, at burde bringe Systemet til Anvendelse i den Skikkelse, hvori vi nu ere komne overeens med Ministeriet om at indføre samme, nemlig ikke at holde sig til Kornsorten Byg alene, men at tage Gjennemsnitsprisen af de 4 Kornsorter, Hvede, Rug, Byg og Havre — et System, som jo allerede er bragt til Anvendelse paa denne Maade i den Lov, som udfom den 12te Januar d. A. for Universitetets Embedsmænd — og det er saaledes den første Forandring, der foreslaaes fra hvad der gjælder i den tidligere Lov. Saaledes som imidlertid dette System var bragt til Anvendelse for Universitetets Embedsmænd, har man sat Gjennemsnitsværdien af disse 4 Kornsorter, hvorefter en Deel af Lønningerne skal beregnes til 5 Rd.; vi ere derimod komne overeens om at anvende Systemet paa den Maade, at Gjennemsnitsværdien sættes til 4 Rd., fordi man er gaaet ud fra den Betragtning, at naar Systemet skal anvendes paa en Maade, som skal have noget mærkeligt Gavn for Embedsmændene i Almindelighed under de forskjellige værlende Priser, saa maa man sætte Gjennemsnitsprisen, hvorefter denne Deel af Lønningerne beregnes, saa lav, at den kun under ganske særegne Omstændigheder kan gaae ned til det, hvortil man sætter den; thi, sætter man den anderledes, vil der kunne være flere Aar under mindre gode Kornpriser, hvor der slet ikke

vil blive noget Tillæg paa Grund af denne Bestemmelse, og det vil altsaa være illusorisk at sige, at man ikke vil stille Pengesatserne for Embedsmændenes Lønninger for høie paa Grund af, at de ville faae et saadant Tillæg, naar det dog var saaledes, at der kan komme flere Aar, hvori de ikke faae noget saadant Tillæg. Dette er Grunden til, at man har enedes om at sætte Gjennemsnitsprisen ned til 4 Rd.; thi da vil der saa at sige altid blive en Forhøielse gennem denne Beregning at faae for Embedsmændene, om den ogsaa vil blive større eller mindre i de forskjellige Aar. Det er altsaa den Bestemmelse, som her er indsat men Systemet har ikke her kunnet indføres i den fulde Udstrækning, hvori vi desangaaende ere komne overeens med de vedkommende Ministre; thi dertil hører, at, naar man ned sætter Gjennemsnitsprisen til 4 Rd., bliver det nødvendigt, at man ogsaa fastsætter det Maximum for Gjennemsnitsprisen, som skal komme Embedsmændene til gode ved en saadan Beregning; thi ellers vil man under usædvanlig høie Sædpriser komme til at give dem et alts for usorholdsmæssigt stort Tillæg, og man har derfor enedes om at bestemme, at denne Sædberregning ikke noget Aar maa gjøres gjældende ud over en Gjennemsnitspris for disse 4 Sædarter af 6 Rd. Det er ikke indført i denne Lov, fordi det kan forudsættes, at man i dette ene Aar, for hvilket Loven skal gjælde, ikke vil komme til en Capitalstart af 6 Rd. som Gjennemsnit for disse 4 Sædarter, og det vilde altsaa see forunderligt ud, om man satte en Bestemmelse ind i Loven, som efter dennes Værlighed ikke kan komme til Anvendelse. Hvor stor en Deel af Embedernes Lønning der skal fastsættes i Sæd, er noget anderledes bestemt i